

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 1389
Warszawa, 7 lipca 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Suskiego.

(-) Waldemar Andzel; (-) Barbara Bartuś; (-) Joanna Borowiak; (-) Anita Czerwińska; (-) Barbara Dziuk; (-) Teresa Glenc; (-) Czesław Hoc; (-) Piotr Kaleta; (-) Piotr Król; (-) Anna Krupka; (-) Joanna Lichocka; (-) Anna Milczanowska; (-) Szymon Pogoda; (-) Piotr Polak; (-) Urszula Rusecka; (-) Marek Suski; (-) Ewa Szymańska; (-) Janusz Śniadek; (-) Robert Telus; (-) Ryszard Terlecki; (-) Grzegorz Wojciechowski; (-) Wojciech Zubowski.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

USTAWA

z dnia r.

o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

Art. 1. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805) w art. 35:

1) w ust. 2:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Koncesja dla spółki z bezpośrednim lub pośrednim udziałem kapitałowym osób zagranicznych może być udzielona, jeżeli:”

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bezpośredni lub pośredni udział kapitałowy osób zagranicznych w spółce lub bezpośredni lub pośredni udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej, a w przypadku prostej spółki akcyjnej – w ogólnej liczbie akcji tej spółki, nie przekracza 49%;”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koncesja może być również udzielona osobie zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem, że osoba taka nie jest zależna, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego.”

3) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Dla celów stosowania ust. 2 i 3 osoby zagraniczne, których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego i niebędące osobami zależnymi, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, są traktowane jak podmioty polskie. Zastosowanie ust. 1-3 nie może prowadzić do dyskryminacji podmiotów polskich w stosunku do osób zagranicznych.”

Art. 2. Osoby zagraniczne oraz spółki zależne, o których mowa w art. 35 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, posiadające w dniu wejścia w życie ustawy

koncesję na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, dostosują swoją strukturę kapitałową oraz swoje umowy lub statuty do ograniczeń, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu przewidzianym w ustawie, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projekt ustawy ma na celu doprecyzowanie regulacji umożliwiających efektywne przeciwdziałanie przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji możliwości przejęcia kontroli nad nadawcami rtv przez dowolne podmioty spoza Unii Europejskiej, w tym podmioty z państw stanowiących istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa. Ponadto wskazania wymaga, że brak precyzyjnych regulacji może powodować dyskryminacyjne traktowanie polskich koncesjonariuszy, w stosunku do koncesjonariuszy z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w zakresie nakładanych ograniczeń inwestycyjnych.

Stosowanie obecnych przepisów, uwzględniając jedynie możliwą ich wykładnię, może okazać się mało skuteczne. Z przepisów art. 35 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji nie wynika bowiem jednoznacznie, czy ograniczenia przewidziane w przepisach art. 35 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji znajdują obecnie zastosowanie wobec mającej siedzibę w Polsce spółki z udziałem osób zagranicznych, ubiegającej się o koncesję na rozpowszechnianie programów radiowych lub telewizyjnych lub już będącej koncesjonariuszem, zależnej bezpośrednio od osoby zagranicznej z siedzibą lub stałym miejscem zamieszkania w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego i jednocześnie zależnej pośrednio od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Natomiast takie powinno być właściwe rozumienie tego przepisu, a proponowana zmiana to umożliwia.

W proponowanej zmianie w art. 35 ust. 2 przed wszystkim wyrażono wprost, że wskazane w nim ograniczenia mają zastosowanie również do (polskich) spółek z pośrednim kapitałowym udziałem osób zagranicznych, czyli do (polskich) spółek, w których uczestniczy inna spółka polska mająca w charakterze swoich udziałowców lub akcjonariuszy osoby zagraniczne.

W proponowanej zmianie w art. 35 ust. 3 usuwa się regulację przewidującą, że spółka zależna od osoby zagranicznej mającej siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego może uzyskać koncesję bez konieczności stosowania ograniczeń z art. 35 ust. 2 ustawy. Ponadto przewidziano, że koncesja na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych może być udzielona osobie zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem, że taka osoba zagraniczna nie jest zależna, od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Ponadto w nowym art. 35 ust. 4 przewidziano regulację zgodnie z którą zastosowanie przepisów art. 35 ust. 1-3 nie może prowadzić do dyskryminacji podmiotów polskich w stosunku do osób zagranicznych.

Przewidziano także przepis o charakterze przejściowym, które osobom zagranicznym oraz spółkom zależnym, o których jest mowa w art. 35 ust. 3, w brzmieniu dotychczasowym, posiadającym w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej koncesję na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, umożliwią dostosowanie się do proponowanej propozycji doprecyzowania regulacji w powyższym zakresie.

Proponowany termin wejścia w życie projektu ustawy (30 dni od dnia ogłoszenia), stanowi dłuższy okres niż podstawowy termin wejścia w życie projektów aktów normatywnych (14 dni).

Efektom proponowanych zmian powinno być jednoznaczne i nie budzące wątpliwości interpretacyjnych osiągnięcie celu w postaci identycznego, w świetle przepisów ustawy o radiofonii i telewizji, statusu prawnego spółek z siedzibą w Polsce i spółek z siedzibą w państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Skoro wolą ustawodawcy jest by spółki z siedzibą w Polsce nie mogły być kontrolowane przez podmioty spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego, to jednoznacznym jest, że ograniczenia w tym zakresie dotyczą w równym stopniu spółek z siedzibą w Polsce jak i spółek z siedzibą w państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Proponowane rozwiązanie ma zapewnić potencjalnym i aktualnym koncesjonariuszom bezpieczeństwo prawne, a jednocześnie chronić interes publiczny w dziedzinie radiofonii i telewizji oraz zagwarantować równość praw i obowiązków dla spółek polskich oraz zagranicznych.

Mając na względzie obserwowane w ostatnim czasie zwiększenie zagrożeń dla interesów państwa wynikające, z tzw. działań hybrydowych państw trzecich, proponowane zmiany należy uznać za konieczne.

Przyjęcie projektowanych rozwiązań nie spowoduje dodatkowych wydatków budżetowych.

W zakresie wpływu projektowanych regulacji na mikro, małych i średnich przedsiębiorców, projekt ustawy przewiduje doprecyzowanie proponowanych regulacji, umożliwiając ich jednoznaczną wykładnię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności umożliwia urzeczywistnienie równego traktowania przedsiębiorców krajowych w porównaniu do przedsiębiorców spoza UE.

Warszawa, 8 lipca 2021 r.

BAS-WAPM-1677/21
TRYB PILNY

SEKRETARIAT Z-CY SZEFKA KS
L.dz. DS, 1120, 416, 21
Data wpływu 8, 07, 2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2021 r. poz. 483) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W projekcie ustawy przewidziano zmianę ust. 2 i 3 oraz dodanie ust. 4 w art. 35 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji¹, zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z proponowaną zmianą art. 35 ust. 2 pkt 1 ustawy koncesja dla spółki z bezpośrednim lub pośrednim udziałem kapitałowym osób zagranicznych mogłaby być udzielona, jeżeli bezpośredni lub pośredni udział kapitałowy osób zagranicznych w spółce lub bezpośredni lub pośredni udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej, a w przypadku prostej spółki akcyjnej – w ogólnej liczbie akcji tej spółki, nie przekracza 49%. Koncesja mogłaby być również udzielona osobie zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem, że osoba taka nie jest zależna, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego (proponowany art. 35 ust. 3 ustawy). W myśl proponowanego art. 35 ust. 3 zdanie 1 ustawy dla celów stosowania ust. 2 i 3 tego artykułu osoby zagraniczne, których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 805.

Gospodarczego i niebędące osobami zależnymi, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, byłyby traktowane jak podmioty polskie. Zastosowanie art. 35 ust. 1–3 nie mogłoby prowadzić do dyskryminacji podmiotów polskich w stosunku do osób zagranicznych (art. 35 ust. 3 zdanie 2 ustawy).

W art. 2 proponowanej ustawy zawarto postanowienie przejściowe, zgodnie z którym osoby zagraniczne oraz spółki zależne, o których mowa w art. 35 ust. 3 ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, posiadające w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy koncesję na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, dostosowałyby swoją strukturę kapitałową oraz swoje umowy lub statuty do ograniczeń, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 ustawy, w brzmieniu przewidzianym w proponowanej ustawie, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać postanowienia prawa Unii Europejskiej dotyczące swobody przedsiębiorczości oraz swobody przepływu kapitału.

Zgodnie z art. 49 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) ograniczenia swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego są zakazane. Z zastrzeżeniem postanowień rozdziału TfUE dotyczącego kapitału, swoboda przedsiębiorczości obejmuje podejmowanie i wykonywanie działalności prowadzonej na własny rachunek, jak również zakładanie i zarządzanie przedsiębiorstwami, a zwłaszcza spółkami w rozumieniu art. 54 akapit drugi TfUE, na warunkach określonych przez ustawodawstwo państwa przyjmującego dla własnych obywateli (art. 49 akapit drugi TfUE).

Zgodnie z art. 63 ust. 1 TfUE zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Z punktu widzenia oceny zgodności projektu z prawem UE istotne jest ustalenie, czy proponowane ograniczenia w udzielaniu koncesji osobie zagranicznej albo spółce z bezpośrednim lub pośrednim udziałem kapitałowym osób zagranicznych są objęte swobodą przepływu kapitału, czy swobodą przedsiębiorczości w rozumieniu TfUE. Jak wskazuje się w piśmiennictwie, precyzyjne rozgraniczenie zakresu swobody przepływu kapitału i swobody

przedsiębiorczości jest niezwykle trudne². W wyroku w sprawie C-719/18, *Vivendi SA przeciwko Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) stwierdził, że jeśli chodzi o swobodę przedsiębiorczości i swobodę przepływu kapitału, w odniesieniu do kwestii, czy uregulowanie krajowe wchodzi w zakres tej czy innej swobody, z utrwalonego orzecznictwa TSUE wynika, iż należy wziąć pod uwagę przedmiot tego uregulowania. Zdaniem TSUE uregulowanie krajowe, które ma zastosowanie jedynie do objęcia udziałów pozwalających na wywieranie niewątpliwego wpływu na decyzje spółki i na określanie jej działalności, wchodzi w zakres zastosowania art. 49 TFUE, dotyczącego swobody przedsiębiorczości. Natomiast przepisy krajowe, które mają zastosowanie do udziałów objętych jedynie w celu lokaty kapitału, bez zamiaru uczestniczenia w zarządzaniu danym przedsiębiorstwem lub sprawowania nad nim kontroli, należy w ocenie TSUE analizować wyłącznie w świetle swobodnego przepływu kapitału³.

Z analizy proponowanej regulacji wynika, że przewidziane w projekcie ograniczenie udzielania koncesji można uznać za mieszczące się w zakresie swobody przedsiębiorczości, o której mowa w art. 49 TFUE, w rozumieniu dotychczasowego orzecznictwa TSUE. W konsekwencji można uznać, że proponowana ustawa nie narusza prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Autor:

Bartosz Pawłowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

² Zob. M. Mataczyński [w:] Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komentarz. Tom I (art. 1-89), red. D. Miąsik, N. Półtorak, A. Wróbel, Warszawa 2012, art. 63, LEX el.

³ Wyrok TSUE z dnia 3 września 2020 r. w sprawie C-719/18, *Vivendi SA przeciwko Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*, pkt. 39-41, i przytoczone tam orzecznictwo. Zob. też wyrok TSUE z dnia 11 czerwca 2020 r. w sprawie C-206/19, *SIA „KOB” przeciwko Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisja*, pkt. 21-28, i przytoczone tam orzecznictwo.

Warszawa, 8 lipca 2021 r.

BAS-WAPM-1683/21
TRYB PILNY

SEKRETARIAT ZŁOY SZEFA KS
L.dz. DS. 1120.416.21 (2)
Data wpływu 8.07.2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

W projekcie ustawy przewidziano zmianę ust. 2 i 3 oraz dodanie ust. 4 w art. 35 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji¹, zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z proponowaną zmianą art. 35 ust. 2 pkt 1 ustawy koncesja dla spółki z bezpośrednim lub pośrednim udziałem kapitałowym osób zagranicznych mogłaby być udzielona, jeżeli bezpośredni lub pośredni udział kapitałowy osób zagranicznych w spółce lub bezpośredni lub pośredni udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej, a w przypadku prostej spółki akcyjnej – w ogólnej liczbie akcji tej spółki, nie przekracza 49%. Koncesja mogłaby być również udzielona osobie zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem, że osoba taka nie jest zależna, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego (proponowany art. 35 ust. 3 ustawy). W myśl proponowanego art. 35 ust. 3 zdanie 1 ustawy dla celów stosowania ust. 2 i 3 tego artykułu osoby zagraniczne, których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego i niebędące osobami zależnymi, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, byłyby traktowane jak podmioty polskie. Zastosowanie art. 35 ust. 1–3 nie mogłoby prowadzić do dyskryminacji podmiotów polskich w stosunku do osób zagranicznych (art. 35 ust. 3 zdanie 2 ustawy).

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 805.

W art. 2 proponowanej ustawy zawarto postanowienie przejściowe, zgodnie z którym osoby zagraniczne oraz spółki zależne, o których mowa w art. 35 ust. 3 ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, posiadające w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy koncesję na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, dostosowałyby swoją strukturę kapitałową oraz swoje umowy lub statuty do ograniczeń, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 ustawy, w brzmieniu przewidzianym w proponowanej ustawie, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Bartosz Pawłowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych
Sobolewski
Przemysław Sobolewski